

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВОЛИНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Факультет педагогічної освіти та соціальної роботи
Кафедра спеціальної та інклюзивної освіти

СИЛАБУС
Вибіркової дисципліни

ПРОФЕСІЙНО-КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ
ОРГАНІЗАТОРА СПЕЦІАЛЬНОЇ ОСВІТИ

Підготовки другого (магістерського) рівня вищої освіти
Спеціальність 016 Спеціальна освіта
Спеціалізація 016.02 Олігофренопедагогіка
Освітньо-професійна програма Корекційна психопедагогіка
(Олігофренопедагогіка)

Луцьк – 2021

Силабус вибіркової навчальної дисципліни «Професійно-комунікативна компетентність організатора спеціальної освіти» підготовки другого (магістерського) рівня вищої освіти, галузі знань 01 Освіта / Педагогіка, спеціальності 016 Спеціальна освіта, спеціалізації 016.02 Олігофренопедагогіка за освітньо-професійною програмою Корекційна психопедагогіка (олігофренопедагогіка)

Розробник: Мацюк Зоряна Сергіївна, доцент, кандидат філологічних наук

Силабус вибіркової навчальної дисципліни затверджено на засіданні кафедри спеціальної та інклюзивної освіти, протокол № 1 від 30 серпня 2021р

Завідувач кафедри: Кузава І.Б

I. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Денна форма навчання

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
		Денна форма навчання
Кількість кредитів: 4	Галузь знань: 01 «Освіта/Педагогіка»	вибіркова
Модулів: 2	Напрямок підготовки: 016 «Спеціальна освіта»	Рік підготовки: 1
Змістових модулів: 2		Змістових модулів: 2
ІНДЗ: немає		Лекції: 20 год.
Загальна кількість годин: 120		Практичні (семінари): 22 год.
Тижневих годин (для денної форми навчання):	Освітньо-кваліфікаційний рівень: магістр	Лабораторні: немає
		Самостійна робота: 98 год.
		Консультації: 10 год.
		Форма контролю: залік

Заочна форма навчання

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
		Заочна форма навчання
Кількість кредитів: 4	Галузь знань: 01 «Освіта/Педагогіка»	вибіркова
Модулів: 2	Напрямок підготовки: 016 «Спеціальна освіта»	Рік підготовки: 1
Змістових модулів: 2		Змістових модулів: 2
ІНДЗ: немає		Лекції: 4 год.
Загальна к-ть годин: 120		Практичні (семінари): 10 год.
Тижневих годин (для денної форми навчання):	Освітньо-кваліфікаційний рівень: Магістр	Лабораторні: -
		Самостійна робота: 96 год.
		Індивідуальна робота: год.
		Консультації: 14 год.
		Форма контролю: залік

II. ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИКЛАДАЧА

Мацюк Зоряна Сергіївна

Науковий ступінь – кандидат філологічних наук

Вчене звання – доцент

Посада – доцент кафедри спеціальної та інклюзивної освіти

Контактна інформація: +380663727954, Zoriana_Matsiuk@ukr.net

Дні занять <http://194.44.187.20/cgi-bin/timetable.cgi?n=700>

III. ОПИС ДИСЦИПЛІНИ

Анотація курсу

Навчальний курс «Професійно-комунікативна компетентність організатора корекційної освіти» зорієнтований на систематизацію знань та формування

необхідних мовленнєвих умінь і навичок студентів спеціальності «Спеціальна освіта».

Комунікативну компетентність у науці розглядають як здатність встановлювати і підтримувати необхідні контакти з іншими людьми, як «розвиток і значною мірою усвідомлюваний досвід спілкування між людьми», як систему внутрішніх засобів регулювання комунікативних дій.

Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни

Пререквізити навчальної дисципліни «Педагогічні технології: навчання через гру»: «Основи науково-педагогічних досліджень», «Сучасна українська мова з практикумом», «Сучасні педагогічні технології», «Розвиток і виховання дітей раннього віку», «Ігри в спеціальній освіті», «Арт-терапія в корекційно-реабілітаційному процесі», «Українська мова (за професійним спрямуванням)». Зазначені дисципліни є підготовчими для формування системи знань, умінь і навичок із навчальної дисципліни «Професійно-комунікативна компетентність організатора корекційної освіти», зокрема її змістовних модулів:

Змістовий модуль I. Професійно-комунікативна компетентність як категорія компетентнісного підходу.

Змістовий модуль II. Технологія формування професійно-комунікативної компетентності організатора корекційної освіти.

1. Постреквізити навчальної дисципліни «Спеціальна методика розвитку мови та мовлення», «Професійно-комунікативна компетентність організатора корекційної освіти», магістерська робота.

Мета та завдання навчальної дисципліни

Неможливо переоцінити важливість комунікації в діяльності організації. Більшість із того, що роблять керівники, аби полегшити організацію досягнення її цілей, вимагає ефективного обміну інформацією. Якщо люди не зможуть обмінюватись інформацією, то зрозуміло, що вони і не зможуть працювати разом, формувати цілі й досягати їх. Комунікації – це складний процес, що складається із взаємозалежних кроків. Кожен із цих кроків дуже потрібний і важливий для того, щоб зробити наші думки зрозумілими іншій особі. Кожен крок – це пункт, в якому, якщо ми будемо недбалими і не будемо думати про те, що робимо, – зміст може бути загублений.

Дисципліна «Професійно-комунікативна компетентність організатора корекційної освіти» покликана дати відповідь на низку запитань, пов'язаних з умовами формування мовлення, співвідношенням у ньому спонтанного і неспонтанного, колективного й індивідуального, закономірностей вияву індивіда через мову й у мові, значущості тенденцій омовлення у сучасному макросвіті.

Мета дисципліни – забезпечення магістрантів необхідною теоретико-методичною підготовкою у сегменті навчання мовознавчих дисциплін, що є важливою умовою їхньої майбутньої професійної діяльності; адаптація магістрантів до успішного виконання програми практики, що сприяє закріпленню теоретичних знань і формуванню їхньої фахової компетентності. Поглиблення професійної підготовки майбутніх організатора корекційної освіти шляхом розвитку комунікативних компетентностей та набуття фахового підвищення її ефективності.

Відповідно до мети вирішуються основні завдання науки, до яких можна віднести не лише нагромадження наукових знань та їх продукування, а й передавання цих знань для забезпечення спадковості дослідницьких традицій. У розв'язанні цього завдання провідна роль належить вищій школі, де існує багаторівнева система підготовки фахівців до практичної і наукової діяльності.

Завдання дисципліни полягає в реалізації шляхом упровадження низки організаційно-педагогічних умов, провідними серед яких визначаємо: організація навчальної взаємодії педагогів корекційної освіти з учителями та учнями на діалогічних засадах; забезпечення цілісності, етапності навчання та системності роботи з розвитку професійно-комунікативної компетентності організаторів; створення інформаційно-освітнього середовища в системі спеціальної освіти; організація мережної взаємодії різних рівнів спеціальної освіти щодо розвитку комунікативної компетентності педагогів.

Головне завдання фахівця – бути зацікавленим, толерантним, товариським співрозмовником, який готовий приділити дитині з особливими потребами час і вислухати його. Із цією метою варто задавати уточнюючі й навідні запитання, за допомогою яких можна з'ясувати потреби й інтереси.

Перелік знань, навичок і вмінь та сфера їх реалізації в майбутній професії: у результаті вивчення дисципліни студент повинен володіти такими здібностями: здійснювати комунікаційну діяльність; постійно практикувати з різноманітними видами практики, під час яких удосконалювати свої навички та вміння у процесі спілкування; перебувати в різних комунікативних ситуаціях, у колективі, удосконалювати набуті компетентності під час навчання, які зазначені у Галузевому стандарті, зокрема загальні (інструментальні, міжособистісні, системні) та фахові; позитивно сприймати критику та самокритику; мати організаторські здібності.

Професійно-комунікативна компетентність організатора корекційної освіти тісно пов'язана з рівнем розвитку загальних педагогічних здібностей: *організаторських* – здатність організовувати і регулювати поведінку дітей, стимулювати їх активність у різних видах діяльності; *сугестивних* – здатність до словесного і емоційно-вольового впливу на дитину; *комунікативних* – готовність легко вступати в контакт, викликати позитивні емоції у співрозмовника і отримувати задоволення від спілкування; *перцептивних* – здатність сприймати і розуміти іншого, педагогічна інтуїція; *емоційної стійкості* – володіння собою, самоконтроль, саморегуляція; *оптимістичного прогнозування* – використання у виховному процесі позитивних якостей дітей з особливими потребами; *креативних* – здатність до творчості, педагогічна мобільність, готовність швидко вирішувати проблемні ситуації.

Результати навчання (компетентності)

Сучасний викладач вищої школи має ґрунтовно знати зміст і систему роботи з мовознавчих дисциплін у вишах, усвідомлювати й реалізовувати виховний потенціал цих дисциплін, володіти основними методичними прийомами навчальної роботи, правилами організації самостійної роботи студентів, особливостями залучення студентів до науково-дослідницької діяльності, вимогами до контролю сформованості компетентностей студентів. Крім того, викладач має бути добре обізнаним з провідними напрямками розвитку методики як науки, дослідженнями останніх десятиліть, бачити проблеми, що не знайшли належного розв'язання.

У процесі опанування дисципліни магістранти мають оволодіти такими компетентностями:

ЗК-4. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово

ЗК-6. Здатність приймати обґрунтовані рішення.

ЗК-8. Здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях.

СК-4. Здатність ефективно взаємодіяти з батьками, колегами, іншими фахівцями у процесі психолого-педагогічного супроводу дитини з особливими освітніми потребами на засадах партнерства.

СК-5. Здатність реалізовувати ефективні корекційно-освітні технології у роботі з дітьми, підлітками, дорослими з особливими освітніми потребами, доцільно обирати

методичне й інформаційно-комп'ютерне забезпечення.

СК-6. Здатність працювати в команді, здійснювати комплексний корекційно-педагогічний, психологічний та соціальний супровід дітей з особливими освітніми потребами, в тому числі з інвалідністю в різних типах закладів.

Результати навчання за дисципліною

РН 3. Розробляти та впроваджувати інноваційні методики і технології корекційно-розвивальної роботи з особами з особливими освітніми потребами, генерувати нові ідеї для удосконалення навчання, виховання, розвитку та соціалізації цих осіб.

РН 4. Добирати та застосовувати ефективні методики комплексного оцінювання розвитку дітей, рефлексувати та критично аналізувати достовірність одержаних результатів оцінювання, визначати на основі їх інтерпретації особливі освітні потреби дітей та рівень освітньої підтримки.

РН 5. Аргументувати, планувати та надавати психолого-педагогічні та корекційно-розвиткові послуги (допомогу) відповідно до рівня функціонування, обмеження життєдіяльності та розвитку дитини з особливими освітніми потребами, забезпечувати ефективність власних дій.

РН 6. Встановлювати ефективну взаємодію з батьками, колегами, фахівцями, різними соціальними інституціями з метою забезпечення якості спеціальної та інклюзивної освіти на засадах партнерства.

РН 7. Робити фаховий внесок до професійних знань і практики та оцінювання результатів діяльності команди у сфері психолого-педагогічного супроводу дітей з особливими освітніми потребами в інклюзивному освітньому середовищі, мотивувати учасників команди супроводу до досягнення спільних цілей.

РН 12. Організовувати та здійснювати методичний супровід процесу навчання, виховання й розвитку дітей з особливими освітніми потребами в умовах спеціальних закладів освіти та інклюзивного освітнього середовища.

Під час вивчення дисципліни у майбутніх фахівців сформується здатність:

- дотримуватися вимог до організації корекційно-розвивального освітнього середовища;
- дотримуватися основних принципів, правил, прийомів і форм суб'єкт-суб'єктної комунікації;
- планувати та організовувати освітньо-корекційну роботу з урахуванням структури та особливостей порушення (інтелекту, мовлення, слуху, зору, опорно-рухових функцій тощо), актуального стану та потенційних можливостей осіб із особливими освітніми потребами;
- до роботи із спільнотою – на місцевому, регіональному, національному, європейському рівнях з метою формування толерантного, гуманного ставлення до осіб з особливими освітніми потребами, розвитку здатності до рефлексії, включаючи спроможність обдумувати як власні, так й інші системи цінностей;
- аргументовано відстоювати власні професійні переконання, дотримуватись їх у власній фаховій діяльності;
- до особистісного та професійного самовдосконалення, навчання та саморозвитку.

Після завершення вивчення дисципліни студенти зможуть:

- налагоджувати комунікативний контакт з іншими людьми;
- орієнтуватися у ситуації спілкування та в особливостях партнера у спілкуванні;
- пристосовуватися до «важких» людей у спілкуванні, спостерігати, розуміти та застосовувати невербальну мову;

- запобігати перепонам взаєморозуміння та долати їх;
- обирати засоби подання інформації та володіти ораторською майстерністю;
- розуміти позицію партнера у спілкуванні, пристосовуватися до неї та вміти використовувати її у власних інтересах;
- обирати ефективний стиль спілкування у конкретній ситуації;
- протистояти маніпулюванню у комунікації;
- використовувати різні техніки асертивної поведінки;
- розв'язувати складні взаємовідносини та конфліктні ситуації;
- приймати групове рішення щодо дискусійної проблеми, брати участь у груповій взаємодії.

Вивчаючи курс «Професійно-комунікативна компетентність організатора корекційної освіти», студенти повинні:

знати:

- про здобутки провідних учених у теорії та практиці навчання мовознавчих дисциплін у вишах;
- принципи навчання, їх специфіку; основні класифікації форм, методів, прийомів і засобів навчання;
- психолого-дидактичні основи комунікативного процесу;
- дидактики лабораторних занять і комп'ютерного практикуму;
- змісту нових та інформаційних технологій навчання у вищій школі.

уміти:

- добирати найбільш ефективні методи, прийоми і засоби навчання відповідно до теми і мети заняття;
- формулювати навчальні цілі та обирати відповідний навчальний матеріал і його структуру;
- організувати та керувати пізнавальною діяльністю студентів, формувати у студентів критичне мислення та уміння здійснювати діяльність за всіма її складовими;
- здійснювати контроль і оцінку його результатів та проводити корекцію процесу навчання;
- організовувати та аналізувати свою комунікативну діяльність.

Політика навчальної дисципліни

Здобувач вищої освіти повинен:

- виконувати графік навчального процесу та вимоги навчального плану;
- в обов'язковому порядку відвідувати всі види навчальних занять, передбачені навчальним планом;
- глибоко та всебічно оволодіти знаннями та вміннями, які будуть необхідні майбутньому працівнику високої кваліфікації;
- заздалегідь інформувати викладача у разі неможливості з поважних причин відвідувати заняття;
- складати залік, виконувати контрольні та інші роботи, що визначені робочими навчальними планами.

Обов'язковою є присутність здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня освіти на модульному і підсумковому контролях.

Визнання результатів навчання, отриманих у неформальній та/або інформальній освіті, здійснюється на добровільній основі та передбачає підтвердження того, що здобувач досяг результатів навчання, передбачених ОПП, за якою він навчається. Визнанню можуть підлягати такі результати навчання, отримані в неформальній освіті, які за тематикою, обсягом вивчення та змістом відповідають як освітньому компоненту в цілому, так і його окремому розділу, темі (темам),

індивідуальному завданню, курсовій роботі (проекту), контрольній роботі тощо, які передбачені програмою (силабусом) навчальної дисципліни (ПОЛОЖЕННЯ про визнання результатів навчання, отриманих у формальній, неформальній та/або інформальній освіті у ВНУ імені Лесі Українки <https://vnu.edu.ua/uk/normativno-pravova-baza>).

Здобувач успішно навчається, якщо послідовно набирає кредити, необхідні для здобуття бажаного ступеня. Для цього потрібно, щоб накопичувальний бал був не нижче, ніж 60 упродовж семестру. Якщо накопичувальний бал нижче 60, здобувач вважається неуспішним і може бути відрахований відповідно до чинного законодавства.

СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин						
	Усього	відведених на:					
		Лекції	Практич не заняття	Лабора- торне заняття	Само- стійна робота	Консу- льтації	*Форма контр./ Б.т.т.
Змістовий модуль I							
ПРОФЕСІЙНО-КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК КАТЕГОРІЯ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ							
ТЕМА 1. Основні дефініції комунікативної компетентності особистості	15	2	2		10	1	ДС
ТЕМА 2. Комунікативна компетентність у структурі професійної компетентності	15	2	2		10	1	ДБ
ТЕМА 3. Ділове, професійне спілкування та комунікації	15	2	2		10	1	ДС
ТЕМА 4. Комунікація. Комунікативний процес	15	2	2		10	1	РМГ
ТЕМА 5. Теоретичні засади формування комунікативної компетентності організатора корекційної освіти	17	2	4		10	1	ІРС
РАЗОМ за ЗМ I	77	10	12		50	5	МКР
Змістовий модуль II							
ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕНЕНТНОСТІ ОРГАНІЗАТОРА КОРЕКЦІЙНОЇ ОСВІТИ							
ТЕМА 6. Мовленнєвий етикет і культура спілкування	15	2	2		10	1	Презе нтація
ТЕМА 7. Соціальні чинники як показники мовленнєвої поведінки організатора корекційної освіти.	15	2	2		10	1	Презе нтація
ТЕМА 8. Невербальні засоби комунікації у проф.-пед. діяльності організатора спеціальної освіти	13	2	2		8	1	ІРС
ТЕМА 9. Комунікативні бар'єри та способи їх подолання	15	2	2		10	1	ДС

ТЕМА 10. Підготовка фахівців до формування комунікативної компетентності з використанням інформаційних технологій	15	2	2		10	1	ДБ
РАЗОМ за ЗМ III	73	10	10		48	5	МКР
УСЬОГО ГОДИН	150	20	22		98	10	
Види підсумкових робіт							Бал
Модульна контрольна робота							60
ІНДЗ							10
Поточне оцінювання							30
Всього годин / Балів							100

*Форма контролю: ДС – дискусія, ДБ – дебати, Т – тести, ТР – тренінг, РЗ/К – розв’язування задач / кейсів, ІНДЗ / ІРС – індивідуальне завдання / індивідуальна робота студента, РМГ – робота в малих групах, МКР / КР – модульна контрольна робота/ контрольна робота, Р – реферат, а також аналітична записка, аналітичне есе, аналіз твору тощо.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПРАКТИЧНОГО ОПРАЦЮВАННЯ

№ з/п	Тема	К-ть годин
1	<p>ТЕМА 1. ОСНОВНІ ДЕФІНІЦІЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСОБИСТОСТІ</p> <p>1. Спілкування та комунікація – основні дефініції поняття комунікативної компетентності.</p> <p>2. Визначення комунікативної компетентності в наукових розвідках.</p> <p>3. Модель комунікативної компетентності особистості.</p> <p>4. Комунікативна компетентність як складова професійної компетентності педагогічних працівників.</p> <p>5. Генеза компетентнісного підходу до змісту освіти.</p> <p>6. Комунікативна компетенція та комунікативна компетентність: співвідношення понять.</p> <p>7. Структури комунікативної компетенції та компетентності.</p>	2
2	<p>ТЕМА 2. КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ У СТРУКТУРІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ</p> <p>1. Проблема професійної компетентності у наукових розвідках.</p> <p>2. Комунікативний компонент професійної компетентності фахівця корекційної освіти.</p> <p>3. Структура професійно-комунікативної компетентності.</p> <p>4. Критерії, показники сформованості професійно-комунікативної компетентності організатора корекційної освіти.</p> <p>5. Рівні сформованості професійно-комунікативної компетентності.</p> <p>6. Стан формування професійно-комунікативної компетентності організаторів у процесі підготовки в педагогічних вишах.</p>	2
3	<p>ТЕМА 3. ДІЛОВЕ, ПРОФЕСІЙНЕ СПІЛКУВАННЯ ТА КОМУНІКАЦІЇ</p> <p>1. Загальні відомості про мовлення.</p> <p>2. Механізми мовлення: перехід до зовнішнього мовлення.</p> <p>3. Спілкування та діяльність організатора корекційної освіти.</p> <p>4. Стил й ознаки спілкування.</p>	2

	<p>5. Спілкування та комунікація – спільне і відмінне.</p> <p>6. Типові визначення комунікації.</p>	
4	<p>ТЕМА 4. КОМУНІКАЦІЯ. КОМУНІКАТИВНИЙ ПРОЦЕС</p> <p>1. Комунікативний процес: природа, структура, аспекти.</p> <p>2. Етапи в розвитку комунікації.</p> <p>3. Монологічна (одновекторна) та діалогічна (багатовекторна) форма мовлення.</p> <p>4. Види комунікації.</p> <p>5. Типи, моделі, функції комунікації</p>	2
	<p>ТЕМА 5. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОРГАНІЗАТОРА КОРЕКЦІЙНОЇ ОСВІТИ</p> <p>1. Зміст поняття «професійно-педагогічна комунікативна компетентність» фахівця.</p> <p>2. Структура професійно-педагогічної комунікативної компетентності майбутнього організатора корекційної освіти.</p> <p>3. Реалізація діяльнісного підходу до формування професійно-комунікативної компетентності майбутніх учителів.</p> <p>4. Різновиди мовлення за характером взаємодії учасників спілкування.</p> <p>5. Різновиди мовлення за функціональним призначенням.</p> <p>6. Розгорнуте мовленнєве повідомлення.</p>	2
	<p>ТЕМА 6. МОВЛЕННЄВИЙ ЕТИКЕТ І КУЛЬТУРА СПІЛКУВАННЯ</p> <p>1. Історія виникнення й розвитку етикету.</p> <p>2. Мовленнєвий етикет.</p> <p>3. Епістолярний етикет.</p> <p>4. Службовий етикет.</p> <p>5. Одяг і зовнішній вигляд.</p> <p>6. Підготовка до спілкування.</p> <p>7. Прийом підлеглих.</p> <p>8. Бесіда відвідувачами.</p>	2
	<p>ТЕМА 7. СОЦІАЛЬНІ ЧИННИКИ ЯК ПОКАЗНИКИ МОВЛЕННЄВОЇ ПОВЕДІНКИ ОРГАНІЗАТОРА КОРЕКЦІЙНОЇ ОСВІТИ.</p> <p>1. Основні підходи до вивчення поняття обдарованості.</p> <p>2. Обдарованість особистості за основними групами видів діяльності.</p> <p>3. Комунікативна обдарованість як складова комунікативної компетентності.</p> <p>4. Комунікативна компетентність в юнацькому віці.</p>	2
	<p>ТЕМА 8. НЕВЕРБАЛЬНІ ЗАСОБИ КОМУНІКАЦІЇ У ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАТОРА СПЕЦІАЛЬНОЇ ОСВІТИ</p> <p>1. Фонація.</p> <p>2. Кінесика.</p> <p>3. Жести у системі невербальних засобів комунікації.</p> <p>4. Види жестів:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Емоційні жести - Ритмічні жести - Жести-знаки - Вказівні жести - Образотворчі жести - Жести-символи <p>5. Роль жестів у виникненні звукової мови.</p> <p>6. Інші невербальні засоби комунікації.</p>	2
	<p>ТЕМА 9. КОМУНІКАТИВНІ БАР'ЄРИ ТА СПОСОБИ ЇХ</p>	2

	<p>ПОДОЛАННЯ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Мисленнєві та комунікативні основи граматичного ладу. 2. Проблеми конфліктів у спілкуванні людей. 3. Поняття конфліктів, їх особливості. 4. Конфліктна ситуація, складові та етапи розвитку. 5. Основні типи конфліктів. 6. Способи вирішення конфліктів. 7. Конфлікти під час спілкування з дітьми. 	
	<p>ТЕМА 10. ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ ДО ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Інформатизація освіти. Технології і засоби мультимедіа. 2. Телекомунікаційні засоби, інформаційні ресурси мережі Інтернет. 3. Дидактичні можливості комп'ютерних засобів навчання (КЗН). 4. Інформаційні технології і проблема збереження здоров'я дітей з особливими потребами. 5. Готовність організатора корекційної освіти до професійного використання інформаційних і комунікаційних технологій 6. Використання інформаційно-комунікативних технологій у навчанні дітей з особливими освітніми потребами 7. Зміст поняття ІКТ-компетентності педагога 8. Освітні Інтернет-портали 9. Формування адекватного ставлення школярів до інформації, що надходить через Інтернет. 	4
	Разом	22

IV. ПОЛІТИКА ОЦІНЮВАННЯ

Політика щодо дедлайнів та перескладання:	Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин, оцінюються нижчим балом (75% від можливої максимальної кількості балів за вид діяльності). Перескладання модулів відбувається із дозволу лектора за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).
Політика щодо академічної доброчесності:	Списування під час контрольних та самостійних робіт, екзаменів заборонені (зокрема, з використанням мобільних девайсів). Курсові роботи, реферати повинні мати коректні текстові посилання на використану літературу – плагіат заборонений.
Політика щодо відвідування:	Відвідування занять є обов'язковим. За об'єктивних причин (наприклад, хвороба, навчання за подвійним дипломом, міжнародне стажування) навчання може відбуватись за індивідуальним графіком (в онлайн режимі за погодженням із деканом факультету)

V. ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ

Контроль і оцінка результатів навчання (види контролю, форми контролю)

Види контролю

У процесі вивчення навчальної дисципліни використовуються наступні види контролю:

1. Поточний – здійснюється на практичних заняттях. За змістом він включає перевірку розуміння та запам'ятовування студентом навчального матеріалу, який охоплюється темою лекційного та практичного занять а також самостійною роботою

здобувача освіти (умінь самостійно опрацьовувати навчальний матеріал), здатність осмислити зміст теми, що вивчається, умінь публічно чи письмово представити певний матеріал, а також завдань самостійної роботи.

2. Модульний контроль проводиться на останньому занятті модуля, упродовж двох академічних годин. До модульного контролю допускаються лише ті студенти, які виконали у повному обсязі всі види навчальних робіт (реферати, самостійні роботи тощо), передбачені робочою навчальною програмою та силабусом.

Студент вважається таким, що приступив до проходження модульного контролю, якщо він допущений до модульного контролю, з'явився на контрольний захід та отримав кваліфікаційні завдання.

3. Підсумковий – здійснюється у формі письмової комплексної контрольної роботи, яка охоплює весь матеріал тем модуля. Кожному студенту видається варіант контрольних завдань.

Виконання кваліфікаційних завдань кожний студент здійснює індивідуально. Студент може звернутися до викладача за роз'ясненням змісту завдання. При виконанні завдань студент може користуватися за дозволом викладача, словниками. Під час контрольного заходу студенту забороняється у будь якій формі обмінюватися інформацією з іншими студентами або використовувати не дозволені матеріали чи засоби.

Поточне тестування та самостійна робота													ІНДЗ	Сума
ЗМ1						ЗМ2					МКР			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	МКР	МКР		
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	30	30	7	100

Форми контролю – індивідуальна, фронтальна перевірка, контрольно-модульна робота, залік.

Підсумковий контроль

Оцінювання здійснюється відповідно до Положення про оцінювання навчальних досягнень студентів за кредитно-модульною системою. <https://ed.eenu.edu.ua/upload/docs/34/d57a3defea8df2754eb8599a0234845e.pdf>

У випадку незадовільної підсумкової оцінки (менше 60 балів), або за бажанням підвищити рейтинг, студент складає залік у формі написання тестових завдань (20 завдань). Результати модульних контрольних робіт скасовуються. Максимальна кількість балів при складанні заліку 60 балів. Якщо студент набирає за результатами поточного контролю і заліку менше 60 балів, залік він складає повторно.

Шкала оцінювання

Оцінка в балах за всі види навчальної діяльності	Оцінка
90–100	Відмінно
82–89	Дуже добре
75–81	Добре
67–74	Задовільно
60–66	Достатньо

VI. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Алексеенко Т.Ф. Соціалізація особистості: можливості й ризики. Науково-методичний посібник. – К., 2007. – 152 с.

2. Анатомія, фізіологія та патологія органів слуху і мовлення : навч. посібник для студ. ф-ту дошк. та корекц. освіти / уклад. Н. П. Голуб. – Умань : Візаві, 2015. – 116 с.

3. Ашиток Л. Комунікативна компетентність педагога: структура, етапи формування [Електронний ресурс] / Л. Ашиток // Молодь і ринок. – 2015. – № 6. – С. 10–13. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mir_2015_6_4 (дата звернення: 03.10.17). – Назва з екрана.
4. Баханов К. Інноваційні системи, технології та моделі навчання історії в школі: Монографія. – Запоріжжя: Просвіта, 2000. – 160 с.
5. Бех І. Виховання особистості: У 2 кн. Кн. 1: Особистісно орієнтований підхід: теоретико-методологічні засади: Навч.-метод. посібник. – К.: Либідь, 2003. – 280 с.
6. Бондар С., Момот Л., Липова Л., Головка М. Перспективні педагогічні технології: Навч. посіб. / За ред. С. Бондар. – Рівне: Тетіс, 2003. – 200 с.
7. Буркова Л. Ще раз про педагогічні технології // Директор школи, ліцею, гімназії. – 2001. – № 2. – С. 54–59.
8. Даниленко Л. Інноваційний освітній менеджмент: Навч. посібник. – К., Главник, 2006. – 144 с.
9. Данілавічюте Е. А. Стратегії викладання в інклюзивному навчальному закладі: навчально-методичний посібник / Данілавічюте Е. А., Литовченко С. В. – К.: Видавнича група «А.С.К.», 2012. – 360 с.
10. Денисюк С. Г. Комунікологія. Навч. посібник. Вінниця : ВНТУ, 2015. 102 с.
11. Дичківська І. Інноваційна компетентність педагога / І. Дичківська // Дошкільне виховання. – 2010. – № 1. – С. 7–11.
12. Дичківська І. Інноваційні педагогічні технології: Навч. посібник. – К.: Академвидав, 2004. – 352 с.
13. Єльнікова Г. Основи адаптивного управління (тексти лекцій). – Х.: Ранок, 2004. 128 с.
14. Єрмаков І., Пузіков Д. Життєвий проект особистості: від теорії до практики: Практико-орієнтований збірник / За ред. Л. Сохань. – К.: Освіта України, 2007. – 212 с.
15. Ільченко В., Гуз К. Освітня програма “Довкілля”. Концептуальні засади інтеграції змісту природничонаукової освіти. – Київ-Полтава: ПОПОПП, 1999. – 123 с.
16. Калініна Л., Капустеринська Т. Проект інноваційної школи: стратегічне планування, управління інноваціями. – Х.: Основа, 2007. – 96 с.
17. Корніяка О. М. Розвиток комунікативної компетентності фахівця: традиції та інновації [Електронний ресурс] / О. М. Корніяка // Психолінгвістика: наук.теорет. зб. / Переяслав-Хмельн. держ. пед. ун-т ім. Г. Сковороди. – ПереяславХмельницький, 2012. – Вип. 11. – С. 55–66. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/psling_2012_11_8 (дата звернення: 03.10.17).
18. Костючков С. К. Компетентність як інтегральний соціально-особистісний поведінковий феномен: філософсько-освітній контекст / С. К. Костючков // Грані. – 2015. – № 8. – С. 150-155. – Бібліогр.: с. 154-155. 21.
19. Коць М. О. Комунікативна компетентність як складова професіоналізму майбутнього педагога / М. О. Коць // Практична психологія та соціальна робота. – 2007. – № 1. – С. 52-55.
20. Кравченко, Т. В. Теоретико-методичні засади соціалізації дітей шкільного віку у взаємодії сім'ї і школи: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра пед. наук : спец. 13.00.07 “Теорія і методика виховання” / Т. В. Кравченко. – К., 2010. – 40 с.
21. Лазарев В. Системное развитие школы. – М.: Педагогическое общество России, 2002. – 304 с.
22. Мармаза О. Проектний підхід до управління навчальним закладом. – Х.: Основа, 2003. – 80 с.
23. Метод проектів: традиції, перспективи, життєві результати: Практика зорієнтований збірник / Кер. автор. кол. С. Шевцова, наук. кер. і ред. І. Єрмаков. – К.: Департамент, 2003. – 500 с.
24. МОН України. Рекомендації щодо організації і проведення методичної роботи з педагогічними кадрами в системі післядипломної педагогічної освіти // Методична робота в школі / Упор. Н. Мурашко. – К.: Ред. загальнопед. газ., 2004. – С. 25–30.

25. Мудрик А. Б. Професійна компетентність: теоретичні аспекти дослідження / А. Б. Мудрик // Психологічні перспективи / Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки. – Луцьк, 2011. – Вип. 18. – С. 185–195.
26. Настільна книга педагога. Посібник для тих, хто хоче бути вчителем-майстром / Упор. В. Андреева, В. Григораш. – Х: Основа, 2006. – 352 с.
27. Осадчий І. Як розробити програму розвитку навчального закладу? Поради нестороннього // Управління освітою. – 2004. – число 15–16. – С. 6–7.
28. Освітні технології: Навч.-метод. посібник / За заг. ред. О. Пехоти. – К.: А.С.К., 2001. – 256 с.
29. Освітній менеджмент: Навч. посібник / За ред. Л. Даниленко, Л. Карамушки. – К.: Шкільний світ, 2003. – 400 с.
30. Остапчук О. Методологія інноваційних процесів – крок до розуміння сутності // Рідна школа. – 2004. – № 11. – С. 3–6.
31. Підласий І. Практична педагогіка або три технології: Інтерактивний підручник для педагогів ринкової системи освіти. – К.: Слово, 2004. – 616 с.
32. Подмазін С. За деревами – ліс! Системно-цільовий підхід до управління освітніми системами // Управління освітою. – 2002. – число 22. – С. 4–5.
33. Положення про експериментальний загальноосвітній навчальний заклад / В кн.: Книга методиста: Довідково-методичне видання / Упор. Г. Ливиненко, О. Вернидуб. – Х.: Торсінг плюс, 2006. – С. 630–637.
34. Положення про порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності / В кн.: Книга методиста: Довідково-методичне видання / Упор. Г. Ливиненко, О. Вернидуб. – Х.: Торсінг плюс, 2006. – С. 618–630.
35. Пометун О., Пироженко Л. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: Наук.-метод. посібник. – К.: А.С.К., 2004. – 192 с.
36. Приходько В. М. Комунікативна компетентність керівника навчального закладу як основа професійної культури спілкування / В. М. Приходько, М. І. Приходько // Управління школою. – 2007. – № 25. – С. 6-11.
37. Стельмахович М. Українська народна педагогіка: Навч.-метод. посібник. – Івано-Франківськ, 1997. – 232 с.
38. Тернавська Т. Професійна компетентність педагога. Організаційно-методичні умови розвитку / Т. Тернавська, О. Токар // Завуч. – 2015. – Черв. (№ 12). – С. 79.
39. Трофименко Л. І. Теоретичні передумови формування морфологічних знань у школярів із тяжкими порушеннями мовлення / Л. І. Трофименко // Освіта осіб з особливими потребами: шляхи розбудови: зб. наук. праць. – Вип. 8. – К.: ТОВ «Поліграф плюс», 2015. – С. 160 – 165.
40. Управління навчальним закладом: Навчально-методичний посібник. У 2 ч./ О. Мармаза, О. Касьянова, В. Григораш та ін. – Харків: Ранок, 2003. – Ч. 1. – 160 с.
41. Холковська І.Л. Корекційна педагогіка. – Вінниця: ВДПУ ім. М. Коцюбинського, 2007. – 328 с
42. Чередніченко Н. В. Проблема надання допомоги дітям із порушенням писемного мовлення / Н. В. Чередніченко // Вісник: зб. наук. пр. Нац. пед. ун-ту ім. М. П. Драгоманова. – К., 2003. – Вип. 6. – С. 172 – 173.
43. Шахрай В.М. Технології соціальної роботи. Навчальний посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 464 с.
44. Шибаніна О. В., Клочан В. П., Тищенко С. І., Клочан І. В., Ручинська Н. С., Могильницька А. М., Хилько І. І. Комунікації в публічному адмініструванні: конспект лекцій. Миколаїв: Миколаївський національний аграрний університет (МНАУ), 2018. 200 с.
45. Fray Ja. Шляхи пошуку рішень для забезпечення рівного доступу до освіти людей з порушеннями слуху в Німеччині : наук. доповідь / Ja. Fray // Міжнар. наук.-практ. конференції «Інноваційні технології, методи реабілітації і навчання дітей зі слухомовленневими порушеннями», 29–30 жовт. 2010 р. – К., 2010.
46. Lupart Judy. Canadian Schools in Transition: Moving from Dual Education Systems to Inclusive Schools / Lupart Judy, Webber Charles. – Vol. 12, Issue 2–3. – P. 7–52.

47. Mintzberg H. Strategy safari. A guided tour through the wilds of strategic management / Mintzberg H., Ahlstrand B., Lampel J. – L. etc., 1997.
48. Mintzberg H. The strategy process: concepts, context and cases / Mintzberg H., Quinn J. – N.Y., 1995.
49. Rowe A. Strategic management / Rowe A., Mason R., Dickel K. – N.Y., 1996